

तस्य पर्यायः ।

“वो वागो वारुणी सन्मा वरुणो देव-

वंशकः ।

तोयं लान्तश्च वामांशः ॥” इति वीजवर्णाभिधानम् ॥ * ॥ अपि च ।

“वकारो वरुणो वायुः खेदः खड्गीश्वरो जवः ॥”

इति रुद्रयामये मन्त्रकोषः ॥ * ॥

अपि च ।

“वो वागो वारुणी सन्मा वरुणो देववंशकः ।

खड्गीशो ज्वालिनी वज्रः कलसध्वनिवाचकः ॥

उत्कारोऽश्वसु नावीतो वज्रा स्मिक् सागरः

शुचिः ।

निघातुः शङ्करः श्रेष्ठो विशेषो यमसादनम् ॥”

इति नागात्मशालम् ॥

तस्य स्वरूपं यथा,—

“वकारं चक्षुरापाङ्गि कुण्डली मोक्षप्रथमम् ।

पञ्चप्राणमयं वर्णं त्रिशक्तिरहितं सदा ॥

त्रिविन्दुरहितं वर्णमात्मदातृत्वसंयुतम् ।

पञ्चदेवमयं वर्णं पीतविन्दुलतामयम् ॥

चतुर्वर्गप्रदं वर्णं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

त्रिशक्तिसहितं देवि । त्रिविन्दुरहितं सदा ॥”

इति कामधेयतन्त्रम् ॥ * ॥

वज्रीयवर्णमालावामस्य वेङ्कटप्रकारो यथा,—

“कीञ्जववृता रेखा ब्रह्मविष्णुशिवशक्तिः ।

माया शक्तिः परा निद्या ध्यानमस्य प्रचलति ॥”

इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥

अस्य ध्यानम् ।

“कृत्स्नपुष्पप्रभां देवीं दिव्यजां पङ्कजेष्वनमम् ।

मुक्तमाल्याम्बरधरां रत्नहारोज्ज्वलां पराम् ॥

साधकाभीष्टदां सिद्धां सिद्धिदां सिद्धसेविताम् ।

एवं ध्यात्वा वकारान् तन्मन्त्रं दृष्ट्वा जपेत् ॥”

इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥

व, अ, इवार्थः । इति मेदिनी । वे, १ ॥ (यथा, रघुः । ४ । ४२ ।

“ताम्बूनीनां ह्लेस्वञ्च रचितापागभूमयः ।

नारिकेलसर्वं वीधाः शाचर्व व यशः पयः ॥”

वे, जौ, (वा ल गमनहिंसयोः + कः ।) प्रचेताः ।

इति मेदिनी । वे, १ ॥ वरुणवीजम् । इति तन्त्रम् ।

वः, पुं, (वागमिति । वा + भावे घः) सान्त्वन्म् । (वाति गच्छतीति । वाग गमने + कः ।)

वायुः । वरुणः । इति मेदिनी । वे, १ ॥

वाहुः । मन्त्रम् । कलायम् । वज्रवान् ।

वसतिः । वरुणालयः । इति शब्दरत्नावली ।

शार्दूलः । वज्रम् । शालूकः । वन्दनम् ।

इति नानैकाक्षरकोषः ।

वः, [स] चि, युष्मान् । युष्मभ्यम् । युष्माकम् ।

युष्मच्छब्दस्य द्वितीयाचतुर्थीवृत्तौ वचनान्त-

रूपोऽयम् । इति आकरम् । (यथा, सुभ-

नोध ।

“पूष्णा तु वो नोऽपि हरिर्वनं वो

ददातु नो हन्त्वशुभानि वो नः ॥”

पादवाक्यादौ तु अस्य प्रयोगो न भवति । इति वैयाकरणिकाः ॥)

वंशः, पुं, (वमति उद्गिरति पुरुषान् वन्धते इति

वा । टु वम उद्गिरत्ये इति धातोर्दृढा वनश्च्ये

इति धातोर्वाङ्मुलकात् शः । यडा, वडि

उग्रयते इति वा । वशं कान्तौ + अच् घञ् वा ।

ततो शुम् ।) पुत्रपौत्रादिः । तत्पर्यायः ।

सन्ततिः २ गोत्रम् ३ जननम् ४ कुलम् ५

अभिजनः ६ अन्वयः ७ अन्ववायः ८ सन्तानः

९ । इत्यमरः । २ । ७ । १ ॥ निघनम् १०

जातिः ११ । इति जटाधरः ॥ कुलस्य विद्यया

जन्मना वा प्राणिनामेकलक्षणः सन्तानो वंश

इति जयादित्यः । धनेन विद्यया वा स्वातस्या-

पत्यधारा वंश इति सुभूः । वमति उद्गिरति

पूर्वपुरुषान् वंशः नाम्नीति शः । इत्यमर-

टीकायां भरतः ॥ * ॥ (यथा, रघुः । १ । २ ।

“क भूयःप्रभवं वंशः क चाख्यविधया मतिः ।

तितौर्मुदुस्तरं मोहादुदुपेनास्मि सागरम् ॥”

पुत्रः । यथा, भागवते । ९ । २ । १७ ।

“वृषस्य वंशः सुमतिर्भूतज्योतिस्ततो वसुः ॥”

हज्जजातिविशेषः । वंश इति भाषा । तत्-

पर्यायः । तत्स्वारः २ कर्मारः ३ तत्विचारः ४

हज्जजनः ५ श्रुतपत्नी ६ यवफलः ७ वेष्टः ८

मस्करः ९ तेजनः १० । इत्यमरः । २ । ४ ।

६० । किष्कुपत्नी ११ । इति जटाधरः ॥

वम्भः १२ । इति शब्दरत्नावली । हज्जकेतुकः १३

कण्डाशुः १४ कण्टकी १५ महावनः १६ ढङ्-

गस्थिः १७ ढङ्गपत्रः १८ धनुर्ग्रामः १९ धातुजः २०

ढङ्गाङ्कः २१ ॥ (यथा, ऋतुसंहारे । १ । २५ ।

“अनति पवनविह्वः पर्वतानां दरीशु

स्फुटति पटुनिनादः सुक्कवंशस्थलीषु ।

प्रसरति ह्यनमथे लम्बवृद्धिः क्षयेन

अपयति ऋगयर्थं प्राणलम्बो दवायिः ॥”

अस्य गुणाः । अन्वत्यम् । कथायत्यम् ।

किञ्चित्तत्त्वम् । श्रुतलम् । सञ्जलच्छ-

प्रमेहाशः पितदाहासनाशिलश्च । इति राज-

निघण्टुः ॥ * ॥ अपि च ।

“वंशः सरो हिमः खाडुः कवायो वजि-

शोधनः ।

श्वेदनः कफपित्तघ्नः कुडसत्रयशोपजित् ॥ * ॥

तत्करीरः कटुः पाके रसे रुच्यो गुरुः सरः ।

कवायः कफघ्नस्तु खाडुर्विदाहौ वातपित्तलः ॥

तद्वयवास्तु सरा रुच्यः कवायाः कटुपाकिनः ।

वातपित्तकरा उष्णा बह्वृज्वाः कषापकाः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

(गृह्योर्हकारम् । यथा,—

“वंशः पृष्ठास्थिमेहोर्हकारं वेगौ गमे कुले ॥”

इति रघुटीकायां सज्जिनायधृतकेशवः । ७ । ३६ ।)

पृष्ठावयवः । पिठेर दंष्ट्रा इति भाषा । (यथा,

भागवते । ११ । ८ । ११ ।

“यदस्थिभिर्निर्मितं वंशवंश-

स्थूयं त्वया रोमनखैः पित्तम् ॥”)

वर्गः । इति मेदिनी । शे, १३ ॥ (यथा, रघुः । ७ । ३६ ।

“उत्थापितः संयति रेखुरथैः

वाङ्मोक्ततः स्यन्दनवंशचक्रैः ॥”)

वादाभाषविशेषः । इति धरणिः ॥ वंशी इति

भाषा ॥ (यथा, रघुः । २ । १२ ।

“व कीचकेर्मांसतपूर्यन्त्यैः

कृजङ्गिरापादितवंशजलम् ।

मुग्धाव कुङ्कुम यशः खसुचै-

रङ्गीयमानं वनदेवताभिः ॥”

विष्टतिरस्य वंशोऽश्वे दृष्ट्या ॥) इत्युः ।

साकट्यः । इति राजनिघण्टुः ६ (पाद्यागर्भ-

सम्भूताधरोविशेषः, स्त्री । यथा, महाभारते ।

१ । ६५ । ४६ ।

“अथ यदा मनुं वंशमसुरा मार्गेण प्रियाम् ।

अदूरी सुभगां भावीमिति प्राधा व्यजयत ॥”

वंशकं, स्त्री, (वंश इव कायतीति । के + कः ।

अगुरु । इति हारावली । १०४ ।

वंशकः, स्त्री, (वंश इव प्रतिकृतिः । “इव प्रति-

कृतौ ॥” ५ । १६६ । इति कन् ।) मत्स्यविशेषः ।

इति शब्दमाला । वंशपातामाह इति भाषा ।

इत्युविशेषः । इति रत्नमाला । वंशा इति

सामशाङ्का इति च भाषा । अस्य गुणाः ।

“वंशकस्तनभिज्जन्तो कषुर्होषययापहः ॥”

इति राजवल्लभः ॥

(यथा, सुवृते । १ । ४५ ।

“वौक्षको भीरुकक्षेव वंशकः श्रुतपोरकः ॥”

“अविहाहौ गुरुवृष्णः वौक्षको भीरुकक्षया ।

आभ्यां तुल्यगुणः किञ्चित् सवारो वंशको

मतः ॥”)

(इत्यो वंशः । “संज्ञायां कन् ।” ५ । ३ ।

८७ । इति कन् । लुङ्गवंशः । इति सिद्धान्त-

कौमुदी ।)

वंशकम्, स्त्री, आकाशोज्जीयमानसूत्रम् । यथा,—

“वृहद्वज्रकमिव्याहुरिन्द्रतूलं मनीषिणः ।

योऽग्राह्यं वंशकं वाततूलं महत्तमम् ॥”

इति हारावली । २३ ।

वंशकर्पूरोचना, स्त्री, (कर्पूर इव रोचते

श्रीभते इति । रूप + लुङ् । ततः षष्ठीतत्-

पुरुषः ।) वंशरोचना । इति राजनिघण्टुः ॥

वंशचीरी, स्त्री, (वंशस्य चीरमिवास्या अस्तीति ।

अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) वंशरोचना । इति

राजनिघण्टुः ॥

वंशजः, पुं, (वंशाज्जायते इति । जन् + कः ।)

वेणुयवः । इति राजनिघण्टुः ॥

वंशजः, त्रि, (वंशात् सृष्टवंशाज्जायते इति ।

जन् + कः ।) सप्तवंशाजः । तत्पर्यायः । वीज्यः

२ वंशः ३ । इति हेमचन्द्रः । १ । ३७७ । (वेणुत-

पमोऽपि । यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ४७६ ।

“यत्प्रियतनिर्युग्मं यत्त वंशजं यच्च निजनिज्या-

यम् ।

किं कुर्मोऽस्मिन्निजं यत्तुः पदे देवराजेन ॥”)